

sin Opløsning i Møde? Nej, vi ere det samme flittige, arbejdende Folk, som vi altid have været. Der er slet ikke sket noget i den Retning. Vi have haft en Smule Bankkrak, og vi have haft en Justitsminister, der ikke var, som han burde være, men det er dog kun Smaaating, og det ere vi komne ud over. Nej, men Sagen er, at der gennem disse 11 Aar er udbetalt omtrent 300 Mill. Kr. til Militærvæsenet, og denne Udgift, som Systemskiftets Ministerium lovede os skulde gaa ned, naar det fik Magten, er bleven større og større for hvert Aar, der er gaaet. Nu maa man huske paa, i hvor stærke Ord vi — jeg siger vi, fordi det var Regeringens Mænd og os, der gjorde det — angreb Højre for Militærvæsenet. Og saa vare dog Militærudgifterne for det Aar kun 16,915,000 Kr., altsaa kun henved 17 Mill. Kr., medens de paa det Finanslovsforslag, der foreligger her, ere 28,698,000 Kr. Disse Udgifter ere stegne Aar for Aar, og som Følge deraf er Underskuddet ogsaa steget Aar for Aar, saaledes at vi sidste Aar stod med et Budget, der viste 21 Mill. Kr. Underskud, og i Aar staa med et lignende Underskud. Naar vi ikke i Aar ere naaede til det samme Underskud, kunne vi jo kun takke de Skattelove for det, som det lykkes Regeringen at faa igennem forrige Aar. Saaledes er det gaaet trods Regeringens Løfter før Systemskiftet. Paa dette Punkt, disse vanvittige Militærforanstaltninger, som Regeringspartiets Ordfører, det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg), udtalte sig, paa dette Punkt staa vi i absolut Modstrid med de øvrige Partier her i Salen. Vi have staaet enige med Venstre i sin Tid om den Sag, men vi gøre det ikke mere. Venstre har forladt den Sag; dens Regering har gennem Aarene stadig ydet større og større Udgifter til den Militarisme, som vi i fordums Dage i Fællesskab bekæmpede, og naar nu Regeringspartiets Ordfører haaber paa, at de store Staters vanvittige Rustningsudgifter maa have naaet deres Højdepunkt, saaledes at vi ogsaa nu kunde have naaet Toppen og kunde begynde at gaa nedad, saa tror jeg nok, at man kan sige, at der er en lang Vej tilbage, inden Regeringspartiet finder tilbage til sit gamle Standpunkt.

Vi Socialdemokrater have Principper, som vi ikke ville bryde, og vi ville ikke være med til disse Udgifter. Det har jeg sagt flere Gange i denne Sal, og jeg gentager det: vi ville ikke være med dertil. Vi kunne ikke gaa med til en Finanslov,

hvor Hensynet til Militarismen spiller en saa stor Rolle, at der maa spares paa alle andre og mere fornuftige Omraader, for at tilfredsstille den. Jeg vil ikke gerne bruge saa stærke Ord, som der er faldet fra anden Side, og som der f. Eks. faldt i Højres Betænkning over Finanslovsforslaget i Fjor. Da udtalte Højre, at man „ved at slutte sig til Indstillingen om uforandret Vedtagelse af det foreliggende Finanslovsforslag vil komme til at dele Ansvaret for en Fortsættelse af de senere Aars kortsynede og ødelæggende Statshusholdning, der har bestaaet i at bruge af Statsaktiverne og for Resten optage Laan“. Det er haarde Ord, som Højre her i Salen sidste Aar udtalte til denne Regering. Jeg vil ikke sige det saa haardt, men jeg vil sige, at vi Socialdemokrater ikke kunne være med til at stemme for et Finanslovsforslag, der paa de militære Budgetter ser ud som dette.

**Brandes:** Ministeriet havde, da det tiltraadte Regeringen, to Programpunkter. Det ene var at ordne Finanserne, og dette har jo ogsaa været Arbejdet paa Rigsdagen i den forløbne Tid. Endnu arbejder den højtærede Finansminister som det Lam, der bærer al Fortids Synd, med den Sag. Endnu er han ikke kommen til Ende med den. Det andet Programpunkt var det at iværksætte en Grundlovsændring, der forandrede Folketingets Sammensætning og Vælgermasse. Et Forslag desangaaende blev i forrige Samling fremlagt af den højtærede Konseilspræsident i Folketinget. Det blev vedtaget i Folketinget, kom op til Landstinget og blev liggende her i dette høje Ting. Det blev atter i Aar forelagt for Landstinget og ligger nu i et Udvalg. Ved Samlingens Begyndelse rettede jeg den Forespørgsel til den højtærede Konseilspræsident, om han ikke vilde sætte sin Kraft og Villie ind paa at faa den Sag ført igennem. Den højtærede Konseilspræsident svarede . . . ja, han svarede først: Den radikale Regering. Jeg har lagt Mærke til, at hver Gang man retter Indvendinger mod den højtærede Konseilspræsident, ligesom hver Gang han overhovedet taler paa offentlige Møder, beskæftiger han sig, hvis han ikke just sysler med sokratiske Studier, med den radikale Regering. Den radikale Regering spiller samme Rolle for ham som i en vis Romanfigurs Tankegang Karl den Førstes Hoved. Der er ogsaa den Lighed, at den radikale Regering blev henrettet, saa for saa vidt kan Sammenligningen